

2 - Moje prawa w toku dochodzenia i śledztwa oraz przed skierowaniem sprawy do sądu

W jakim celu przeprowadza się dochodzenie i śledztwo?

Dochodzenie w sprawie karnej (*enquête judiciaire*) obejmuje wszystkie czynności dochodzeniowe, które podejmuje policja sądowa pod nadzorem sędziego w związku z popełnieniem przestępstwa.

Dochodzenie w sprawie karnej może być prowadzone niezależnie od śledztwa i obejmuje ustalenie, czy doszło do popełnienia przestępstwa, zebranie dowodów i wykrycie jego sprawców.

Istnieje różnica między dochodzeniem *in flagranti*, w związku z zatrzymaniem sprawcy na gorącym uczynku (*enquête de flagrance*), i dochodzeniem wstępnym (*enquête préliminaire*). Pierwsze z nich wszczynane jest w chwili popełnienia przestępstwa lub bezpośrednio po jego popełnieniu i przyznaje policji szerokie uprawnienia w zakresie użycia środków przymusu. W pozostałych sprawach wszczyna się drugi rodzaj dochodzenia. W wyniku niedawnych nowelizacji przepisów charakter tego dochodzenia, w ramach którego możliwość podejmowania środków przymusu była bardziej ograniczona, uległ zbliżeniu do dochodzenia *in flagranti*.

W bardziej skomplikowanych sprawach dochodzenie może być prowadzone jako część śledztwa i w takim przypadku obejmuje czynności wykonywane na polecenie sędziego śledczego. Śledztwo skupia się bardziej na ustaleniu, czy istnieją wystarczające dowody, aby wnieść sprawę przeciwko sprawcy do sądu, i w stosownym przypadku na przygotowaniu sprawy dla sądu.

Przeprowadzenie śledztwa jest obligatoryjne wyłącznie w sprawach o zbrodnie.

Z jakich etapów składają się dochodzenie i śledztwo?

Dochodzenie *in flagranti* jest wszczynane, jeżeli do wykrycia przestępstwa doszło w chwili jego popełnienia, bezpośrednio po jego popełnieniu lub jeżeli zachodzi podejrzenie, że dana osoba była zamieszana w przestępstwo. Dochodzenie to trwa osiem dni i pod pewnymi warunkami może zostać przedłużone przez prokuratora Republiki na okres nieprzekraczający ośmiu dni.

W toku dochodzenia *in flagranti* funkcjonariusz policji sądowej może w szczególności dokonywać oględzin miejsca przestępstwa, dokonywać ustaleń faktycznych, zatrzymywać wszelkie rzeczy lub dowody służące ustaleniu prawdy, przeszukiwać miejsca zamieszkania osób podejrzewanych o udział w przestępstwie lub o przechowywanie dokumentów odnoszących się do czynu, przesłuchiwać wszelkie osoby mogące dostarczyć informacji odnoszących się do czynu lub zatrzymywać osoby podejrzewane o udział w przestępstwie.

W toku dochodzenia wstępnego funkcjonariusz policji zawiadamia prokuratora Republiki niezwłocznie po ustaleniu tożsamości domniemanego sprawcy przestępstwa.

W toku śledztwa sędzia śledczy bada dowody przemawiające za i przeciwko oskarżonemu oraz zarządza przeprowadzenie wszelkich czynności mogących przyczynić się do ustalenia prawdy. Sędzia może podejmować czynności z urzędu, na wniosek prokuratora Republiki lub stron (np. dokonać oględzin miejsca przestępstwa, zarządzić przesłuchanie, przeszukanie itp.). Sędzia musi umotywić ewentualne oddalenie wniosku o podjęcie danej czynności, a jego postanowienie podlega zaskarżeniu.

W ramach sądowej pomocy prawnej (*commissions rogatoires*) sędzia śledczy może zlecić wykonanie stosownych czynności funkcjonariuszom policji sądowej.

W chwili, gdy sędzia śledczy uzna śledztwo za zakończone, zawiadamia o tym równocześnie strony i ich

adwokatów. Prokuratorowi i stronom przysługuje następnie prawo do przekazywania sędziemu śledczemu uwag lub wnoszenia umotywowanych wniosków w terminie jednego miesiąca, jeżeli danej osobie przedstawiono zarzuty, lub w terminie trzech miesięcy, jeżeli zarzutów nie przedstawiono.

Po upływie tego terminu prokurator ma 10 dni (jeżeli oskarżony przebywa w areszcie) lub jeden miesiąc (w innym przypadku) na przedstawienie sędziemu śledczemu swoich wniosków lub dodatkowych uwag w odniesieniu do otrzymanych informacji.

Sędzia śledczy wydaje następująco:

- albo postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli w jego ocenie z przedstawionych okoliczności faktycznych nie wynika, że doszło do popełnienia zbrodni, występku czy wykroczenia; w przypadku niewykrycia sprawcy; lub też w przypadku braku dowodów wystarczających do tego, by danej osobie przedstawić zarzuty;
- albo postanowienie o skierowaniu sprawy do sądu (w sprawach dotyczących występku i wykroczeń) lub postanowienie o sporządzeniu aktu oskarżenia (w sprawach dotyczących zbrodni), jeżeli istniejące dowody są wystarczające do tego, by daną osobę oskarżyć o popełnienie przestępstwa.

Moje prawa w toku dochodzenia i śledztwa

- [Moje prawa po zatrzymaniu przez policję \(1\)](#)
- [Moje prawa podczas przesłuchania i w trakcie pierwszego stawiennictwa \(2\)](#)
- [Status oskarżonego oraz podejrzanego występującego w charakterze świadka \(témoin assisté\) \(3\)](#)
- [Zamknięcie śledztwa \(4\)](#)
- [Europejski nakaz aresztowania \(5\)](#)
- [Przygotowanie obrony \(6\)](#)

Moje prawa po zatrzymaniu przez policję (1)

Jeżeli jesteś podejrzanym o udział w popełnieniu przestępstwa, funkcjonariusz policji sądowej może cię zatrzymać. W zależności od rodzaju przestępstwa, musi on niezwłocznie zawiadomić prokuratora lub sędziego śledczego.

Za przestępstwo pospolite (*infraction de droit commun*) możesz zostać zatrzymany na okres nieprzekraczający 24 godzin. Na wniosek prokuratora – w związku z dochodzeniem – lub sędziego śledczego – w związku ze śledztwem – okres ten może zostać jednorazowo przedłużony o kolejne 24 godziny.

Przepisy regulujące zatrzymanie przewidują jednak wyjątki od tej zasady. W przypadku zatrzymania w związku z przestępstwem rozboju, działania w zorganizowanej grupie i związku przestępczym, nielegalnego obrotu środkami odurzającymi lub terroryzmu okresy zatrzymań są dłuższe. Ponadto w przypadku osób nieletnich warunki zatrzymania danej osoby w areszcie lub możliwość przedłużenia stosowania tego środka co do zasady podlegają ściślejszej kontroli.

Nieprzestrzeganie okresów zatrzymania przez policję może skutkować stwierdzeniem nieważności zastosowanego środka i wszystkich kolejnych czynności podejmowanych na jego podstawie.

Jakie informacje zostaną mi udzielone na temat warunków zatrzymania?

Zatrzymanemu przez policję przysługują prawa podstawowe. Policja musi niezwłocznie poinformować cię o charakterze przestępstwa, którego dotyczy postępowanie, okresie zatrzymania i twoich prawach. Informacje takie muszą zostać udzielone w języku, który rozumiesz. W związku z tym przysługuje ci prawo do bezpłatnej pomocy tłumacza.

Protokół z zatrzymania będzie zawierał informację na temat pouczenia cię o przysługujących ci prawach oraz korzystania z nich.

- Prawo do zawiadomienia o zatrzymaniu osoby bliskiej

Masz prawo wskazać bliską ci osobę (osobę, z którą prowadzisz gospodarstwo domowe, krewnego w linii prostej, brata lub siostrę czy też pracodawcę), z którą skontaktuje się funkcjonariusz policji w terminie trzech godzin od chwili zatrzymania.

- Prawo do kontaktu z lekarzem

Masz prawo do badań medycznych w trakcie każdego 24-godzinnego okresu zatrzymania. Wyboru lekarza dokonuje funkcjonariusz policji sądowej lub prokurator.

- Prawo do kontaktu z adwokatem

Masz prawo do kontaktu z adwokatem nie dłużej jednak niż przez 30 minut. Spotkanie to jest poufne. Adwokat może sporządzać pisemne uwagi, które zostaną następnie dołączone do akt sprawy.

Adwokata możesz wskazać sam lub też możesz zwrócić się do prezesa izby adwokackiej o ustanowienie dla ciebie adwokata z urzędu (zwanego „obrońcą z urzędu”).

Jeżeli policja zatrzymała cię w związku z popełnieniem przestępstwa pospolitego, masz prawo do kontaktu z adwokatem od początku okresu zatrzymania, a jeżeli okres zatrzymania zostanie przedłużony, również na początku tego przedłużonego okresu.

Jeżeli do zatrzymania doszło w związku z przestępstwem rozboju, działania w zorganizowanej grupie i związku przestępczym, nielegalnego obrotu środkami odurzającymi lub terroryzmu, prawo do kontaktu z adwokatem przysługuje jednak dopiero po upływie 48 i 72 godzin od zatrzymania.

Uznaje się, że funkcjonariusz policji sądowej dopełnił swoich obowiązków, jeżeli podjął wszelkie możliwe kroki, aby skontaktować się z adwokatem.

- Prawo do odmowy składania wyjaśnień

Funkcjonariusz policji nie pouczy cię o tym prawie, co nie zmienia faktu, że masz prawo do odmowy składania wyjaśnień oraz prawo do nieobciążania samego siebie.

- Prawo do żądania poinformowania o twoim zatrzymaniu pracownika konsulatu kraju, którego obywatelstwo posiadasz.

Co nastąpi, jeżeli nie zgadzam się ze sposobem zaprotokołowania złożonych przeze mnie wyjaśnień?

Możesz odmówić podpisania protokołu zawierającego te wyjaśnienia.

Co się dzieje po upływie okresu zatrzymania?

W zależności od rodzaju przestępstwa prokurator lub sędzia śledczy mogą w każdej chwili zarządzić uchylenie zatrzymania. W takim przypadku zatrzymany zostanie zwolniony lub, jeżeli do zatrzymania doszło w związku z prowadzonym dochodzeniem w sprawie karnej, przekazany do dyspozycji sędziego śledczego w celu wszczęcia procedury informacyjnej (*information judiciaire*) lub do dyspozycji sądu poprawczego.

W przypadku wszczęcia procedury informacyjnej, po przesłuchaniu w trakcie pierwszego stawiennictwa, zostanie wydane postanowienie o przedstawieniu ci zarzutów lub nadaniu statusu podejrzanego występującego w charakterze świadka. Jeżeli zostaną ci postawione zarzuty, możesz zostać zwolniony i oddany pod dozór sądowy lub też może wobec ciebie być zastosowane tymczasowe aresztowanie.

Jeżeli zostaniesz oddany do dyspozycji sądu poprawczego, sąd ten może, jeżeli ma taką możliwość, rozpoznać sprawę w trybie natychmiastowym lub na twój wniosek ją odroczyć, aby umożliwić ci przygotowanie obrony. W takim przypadku zostanie wydane postanowienie o zastosowaniu wobec ciebie tymczasowego aresztowania lub o jego uchyleniu i oddaniu pod dozór sądowy.

Czy zostaną ode mnie pobrane odciski palców, próbki DNA lub innych płynów ustrojowych? Jakie prawa przysługują mi w tym zakresie?

Jeżeli jesteś świadkiem lub podejrzanym w postępowaniu karnym, prokurator Republiki może zarządzić pobranie od ciebie materiału genetycznego (np. śliny w celu uzyskania twojego „genetycznego odcisku palca”) lub przeprowadzenia procedur identyfikacyjnych (np. pobranie odcisków palców, dłoni, wykonanie fotografii).

Możesz odmówić, ale jeżeli czynności te są wykonywane w warunkach zgodnych z prawem, odmowa poddania się

nim może w pewnych okolicznościach zostać uznana za występki zagrożony karą jednego roku pozbawienia wolności i karą grzywny w wysokości 15 000 EUR.

Czy mogą zostać poddany przeszukaniu?

Co do zasady, funkcjonariusz policji sądowej obszuka cię (obszukanie rękami odzieży wierzchniej), aby wykluczyć posiadanie przez siebie przedmiotów mogących stanowić zagrożenie dla siebie i innych.

Ze względów bezpieczeństwa lub z uwagi na potrzeby dochodzenia, funkcjonariusz policji sądowej może zarządzić przeprowadzenie oględzin lub badanie ciała mogące obejmować częściowe lub całkowite zdjęcie odzieży. Tylko lekarz ma prawo przeprowadzić przeszukanie naturalnych otworów ciała człowieka.

Wszystkie te czynności mogą przeprowadzać wyłącznie funkcjonariusze policji tej samej płci, co osoba przeszukiwana.

Wszystkie rzeczy osobiste zostaną spisane i po upływie okresu zatrzymania, w razie twojego zwolnienia, zostaną zwrócone.

Czy policja może przeszukać moje mieszkanie, biuro, samochód itp.?

Przeszukanie może być przeprowadzone wyłącznie między godziną 6:00 a 21:00. W przypadku rozpoczęcia przeszukania przed 21:00, przeszukanie można jednak kontynuować także w godzinach nocnych.

Od zasad tych dopuszczane są wyjątki, z zastrzeżeniem dozoru sądowego, w sprawach o przestępstwa działania w zorganizowanej grupie i związku przestępczym, terroryzmu, stręczycielstwa i sutenerstwa lub nielegalnego obrotu środkami odurzającymi.

Przeszukanie można przeprowadzić w każdym miejscu zamieszkania, w którym mogą znajdować się rzeczy mogące pomóc w ustaleniu prawdy materialnej.

Miejscem takim może być mieszkanie twoje lub innej osoby, jeżeli zachodzi podejrzenie, że w mieszkaniu tym mogą znajdować się rzeczy mające związek z popełnionym przestępstwem.

Miejscem zamieszkania jest miejsce, w którym dana osoba przebywa z zamiarem stałego pobytu, a także miejsce, które osoba ta uznaje za swój dom, niezależnie od tego czy w nim mieszka.

W konsekwencji za miejsce zamieszkania uznaje się różne miejsca pobytu (np. pokój hotelowy) i pomieszczenia do nich przyległe.

O tym co należy uznać za miejsce zamieszkania decyduje sędzia. Oznacza to, że chociaż co do zasady samochodu nie uznaje się za miejsce zamieszkania, nie dotyczy to sytuacji, w której dana osoba w nim mieszka.

Czy przysługuje mi prawo wniesienia środka odwoławczego?

Naruszenie powyższych procedur oznacza naruszenie prawa do obrony i może stanowić podstawę do stwierdzenia nieważności czynności przeszukania i zatrzymania rzeczy.

Postępowanie przygotowawcze: Moje prawa podczas przesłuchania w trakcie pierwszego stawiennictwa (2)

W trakcie pierwszego stawiennictwa zostaniesz przesłuchany na okoliczność stawianych ci zarzutów.

Po sprawdzeniu twojej tożsamości, sędzia śledczy poinformuje cię o zarzucanych czynach i ich kwalifikacji prawnej.

Sędzia śledczy poinformuje cię o przysługujących ci prawach:

- Masz prawo do korzystania z pomocy tłumacza przysięgłego;
- Masz prawo do kontaktu z adwokatem (z wyboru lub wyznaczonym z urzędu).

W przesłuchaniu tym możesz uczestniczyć z adwokatem i wtedy zostanie ono przeprowadzone niezwłocznie. W

innym przypadku sędzia śledczy ma obowiązek ponownie poinformować cię o przysługującym ci prawie do pomocy prawnej, a w stosownym przypadku do obrońcy z urzędu.

Jeżeli postanowisz ustanowić adwokata, zostaną mu udostępnione akta sprawy i pod pewnymi warunkami będzie mógł cię o nich informować.

Masz prawo odmówić składania wyjaśnień.

Jeżeli zarzucane ci czyny dotyczą zbrodni, przesłuchanie będzie utrwalane.

Czy przed rozprawą główną mogę przyznać się do wszystkich lub części stawianych mi zarzutów?

Możesz przyznać się do wszystkich zarzutów lub części z nich. Jest to kwestia strategii, którą ustalisz z adwokatem.

Czy możliwa jest zmiana zarzutów/aktu oskarżenia przed rozprawą główną?

W toku śledztwa dowody świadczące na twoją korzyść lub niekorzyść oraz kwalifikacja czynów przedstawionych sędziemu śledczemu mogą ulec zmianie (np. zmiana kwalifikacji czynu ze „zbrodni” na „występek” lub odwrotnie).

Jeżeli w toku śledztwa wykryte zostaną nowe przestępstwa, sędzia, na wniosek prokuratora, może przeprowadzić dochodzenie w sprawie tych nowych okoliczności.

Czy mogę zostać oskarżony o popełnienie przestępstwa, w odniesieniu do którego toczy się już postępowanie w innym państwie członkowskim?

Jeżeli wszczęto przeciwko tobie postępowanie w innym państwie członkowskim, lecz w postępowaniu tym nie zapadł jeszcze wyrok, możesz zostać przesłuchany na ten temat na terytorium Francji.

W przeciwnym razie, jeżeli w innym państwie członkowskim został wydany wyrok w twojej sprawie, to na podstawie zasady *non bis in idem* (nie można być sądzonym dwukrotnie za to samo przestępstwo) we Francji nie można wszcząć przeciwko tobie postępowania ani cię osądzić.

Czy zostanę poinformowany o świadkach zeznających przeciwko mnie oraz o zebranych przeciwko mnie dowodach?

Zgodnie z zasadą wysłuchania obu stron, zostaniesz poinformowany o wszystkich środkach dowodowych (zeznania świadków, istotne elementy sprawy), aby zagwarantować ci możliwość jak najlepszego przygotowania obrony i wniesienia uwag.

Zebrany materiał dowodowy będzie dostępny w aktach sprawy, które możesz kopiować za pośrednictwem swojego adwokata na podstawie zezwolenia wydanego przez sędziego.

Zakazane jest przekazywania tych dokumentów przez ciebie i twojego adwokata osobom trzecim pod rygorem naruszenia tajności postępowania przygotowawczego.

Czy będą uwzględnione informacje znajdujące się w rejestrze karnym na mój temat ?

Wyciąg z rejestru karnego zostanie oczywiście załączony do akt dochodzenia.

Jestem obywatelem innego państwa członkowskiego. Czy muszę być obecny w toku śledztwa?

Jeżeli zostaniesz zwolniony i oddany pod dozór sądowy, w toku śledztwa zostanie nałożony na ciebie zakaz opuszczania terytorium Francji.

Status oskarżonego oraz status podejrzanego występującego w charakterze świadka (*témoin assisté*) (3)

Po przesłuchaniu w trakcie pierwszego stawiennictwa, sędzia śledczy albo przedstawi ci zarzuty albo nada status podejrzanego występującego w charakterze świadka.

Status oskarżonego oznacza, że istnieją niezbite i wzajemnie się potwierdzające dowody pozwalające domniemywać, że brałeś udział w popełnieniu przestępstwa. Stajesz się formalną stroną postępowania karnego, co nie ma miejsca w przypadku podejrzanego występującego w charakterze świadka.

Status podejrzanego występującego w charakterze świadka oznacza, że istnieją pewne obciążające cię dowody, lecz nie są one wystarczające, aby postawić ci zarzuty. W takim przypadku, choć osoba taka nie jest stroną postępowania karnego, ma ona dostęp do akt sprawy, przysługuje jej prawo do obrony i może domagać się od sędziego śledczego podjęcia pewnych czynności.

Z każdym z tych statusów wiążą się odmienne konsekwencje. Jedynie oskarżony może, na podstawie umotywowanego postanowienia sędziego, zostać zwolniony i oddany pod dozór sądowy (i tym samym otrzymać zakaz opuszczania terytorium Francji) i wyłącznie wobec takiej osoby można postanowić o zastosowaniu tymczasowego aresztowania i skierować sprawę do sądu.

Masz również prawo domagać się uchylenia tymczasowego aresztowania.

Jeżeli został ci nadany status podejrzanego występującego w charakterze świadka, na każdym etapie postępowania możesz domagać się przedstawienia ci zarzutów.

Jakie są warunki dozoru sądowego?

Jeżeli jesteś zagrożony karą pozbawienia wolności lub surowszą karą, można cię oddać pod dozór sądowy.

Dozór sądowy jest stosowany w zależności od potrzeb śledztwa (np. aby uniemożliwić ucieczkę za granicę) lub jako środek zapobiegawczy (np. aby wykluczyć możliwość kontaktowania się z pokrzywdzonym). Większość środków podejmowanych w ramach dozoru sądowego ma na celu uniemożliwienie ucieczki sprawcy przestępstwa.

Środek ten może zostać uchylony w każdym czasie postanowieniem sędziego śledczego, prokuratora Republiki lub na twój wniosek.

Jeżeli złożysz taki wniosek, sędzia śledczy musi go rozpatrzyć w terminie pięciu dni.

Jeżeli naruszysz warunki dozoru sądowego, można zastosować wobec ciebie tymczasowe aresztowanie.

W ostateczności, możesz zaskarżyć postanowienie o oddaniu cię pod dozór sądowy, wnosząc zażalenie do wydziału karnego sądu apelacyjnego.

W jakich warunkach można zastosować tymczasowe aresztowanie?

Aby można było zastosować tymczasowe aresztowanie, przewidywana sankcja karna musi być relatywnie surowa: dolna granica ustawowego zagrożenia karą pozbawienia wolności musi wynosić co najmniej trzy lata.

Tymczasowe aresztowanie można zastosować tylko wówczas, gdy jest to jedyny sposób, aby: zabezpieczyć dowody lub poszlaki konieczne do ustalenia prawdy materialnej; uniemożliwić wywieranie wpływu na świadków, pokrzywdzonych i ich rodziny; wykluczyć zмовę między oskarżonym a współsprawcami lub pomocnikami; zapewnić ochronę oskarżonemu; zagwarantować, że oskarżony będzie do dyspozycji wymiaru sprawiedliwości; uniemożliwić dalsze popełnianie przestępstwa lub zapobiec ponownemu popełnieniu przestępstwa; w sprawach dotyczących zbrodni; lub aby położyć kres wyjątkowym, utrzymującym się naruszeniom porządku publicznego z uwagi na powagę przestępstwa.

Możesz zaskarżyć postanowienie o zastosowaniu wobec ciebie tymczasowego aresztowania w terminie 10 dni od dnia zawiadomienia cię o nim, składając oświadczenie kierownikowi zakładu karnego, w którym przebywasz lub w sekretariacie sądu, który wydał postanowienie.

Zamknięcie śledztwa (4)

Śledztwo kończy się wydaniem postanowienia przez sędziego. Postanowienia mogą mieć różny charakter.

Umorzenie postępowania

Sędzia może umorzyć sprawę, ponieważ nie zdołał zebrać przeciwko tobie wystarczających dowodów. Postanowienie to może dotyczyć części lub wszystkich zarzutów.

W przypadku umorzenia części zarzutów, w zakresie pozostałych zarzutów sędzia śledczy wyda postanowienie o skierowaniu sprawy do sądu lub sporządzi akt oskarżenia.

W przypadku umorzenia wszystkich zarzutów i uprzedniego zastosowania wobec ciebie tymczasowego aresztowania, zostaniesz zwolniony, a zatrzymane rzeczy zostaną ci zwrócone.

Przysługuje ci prawo do dochodzenia odszkodowania z tytułu niesłusznego aresztowania.

Należy jednak pamiętać, że strona dochodząca roszczeń z powództwa cywilnego może wnieść zażalenie od postanowienia w terminie 10 dni od zawiadomienia jej o tym postanowieniu w sekretariacie sądu, który je wydał.

Skierowanie sprawy do sądu

Jeżeli sędzia uzna, że dysponuje przeciwko tobie wystarczającymi dowodami, może postanowić o skierowaniu sprawy do sądu.

Jeżeli zostałeś oddany pod dozór sądowy lub zastosowano tymczasowe aresztowanie, postanowienie to uchyla te środki.

Sędzia może jednak postanowić, w drodze kolejnego uzasadnionego postanowienia, o utrzymaniu tych środków w mocy przez okres nieprzekraczający dwóch miesięcy. Jeżeli po upływie tego okresu nie zostaniesz wezwany do stawienia się przed właściwym sądem, zostaniesz zwolniony.

Sędzia może dwukrotnie zarządzić przedłużenie tego okresu, każdorazowo o dwa miesiące, lecz wyłącznie w „wyjątkowych przypadkach”, w drodze postanowienia wyjaśniającego powody, dla których rozstrzygnięcie sprawy w ciągu tych dwóch miesięcy nie było możliwe. Jeżeli pod koniec tego sześciomiesięcznego okresu nie zostanie wydany wyrok w twojej sprawie, zostaniesz zwolniony.

Od tego postanowienia nie przysługuje ci prawo do wniesienia zażalenia, chyba że uznasz, iż sprawa przekazana do dyspozycji sądu poprawczego stanowi zbrodnię (a nie występki), który powinien stanowić przedmiot aktu oskarżenia kierowanego do sądu przysięgłych. Prawo do skorzystania z tego środka przysługuje również powodowi cywilnemu.

Akt oskarżenia

Sędzia śledczy może wydać postanowienie o wniesieniu aktu oskarżenia w sprawach o zbrodnie.

Jeżeli pozostajesz na wolności i w momencie wydania postanowienia znajdowałeś się pod dozorem sądowym, środek ten zostanie utrzymany w mocy.

Jako oskarżony masz prawo do wniesienia zażalenia od tego postanowienia.

Europejski nakaz aresztowania (5)

Europejski nakaz aresztowania to procedura, której celem jest zastąpienie procedury ekstradycyjnej między państwami członkowskimi.

Nakaz jest postanowieniem sądowym wydawanym przez państwo członkowskie Unii Europejskiej i ma na celu zatrzymanie i przekazanie innemu państwu członkowskiemu osoby poszukiwanej w związku z postępowaniem karnym lub wykonanie kary albo środka zabezpieczającego w postaci tymczasowego aresztowania.

Każde państwo członkowskie może zastosować wobec osoby poszukiwanej niezbędne i proporcjonalne środki przymusu.

Po zatrzymaniu osoby poszukiwanej ma ona prawo zapoznać się z treścią nakazu i skorzystać z usług adwokata i pomocy tłumacza.

W każdym razie organ wykonujący nakaz ma prawo postanowić o zatrzymaniu osoby w areszcie lub zwolnić ją pod pewnymi warunkami.

W oczekiwaniu na wydanie decyzji organ wykonujący nakaz przesłuchuje zainteresowaną osobę. Organ sądowy wykonujący nakaz jest zobowiązany podjąć ostateczną decyzję o wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania w terminie nieprzekraczającym sześćdziesiąt dni od daty zatrzymania. Organ wykonujący nakaz musi następnie niezwłocznie poinformować o swojej decyzji organ wydający nakaz. Jeżeli jednak organ wykonujący nakaz uzna, że przekazane mu informacje są niewystarczające, może domagać się od organu wydającego nakaz dostarczenia dodatkowych informacji.

Wszelkie okresy pozbawienia wolności w związku z europejskim nakazem aresztowania są zaliczane na poczet całkowitej kary pozbawienia wolności, która zostanie ewentualnie orzeczona.

Przygotowanie obrony (6)

Stosunki z adwokatem opierają się na wzajemnym zaufaniu – adwokat jest osobą zaufania. W tym zakresie adwokat ma obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej.

Mając to na uwadze, powinieneś omówić z nim wszelkie kwestie budzące twoje wątpliwości i domagać się od niego udzielenia wszelkich wyjaśnień, aby wykluczyć jakiegokolwiek nieporozumienia.

Na pierwszym spotkaniu powinieneś przekazać adwokatowi wszystkie dokumenty i informacje związane z twoją sprawą, aby jak najlepiej mógł przygotować twoją obronę.

Powinieneś omówić z nim wszystkie kwestie, które cię nurtują, zwłaszcza dotyczące przebiegu postępowania, strategii, którą należy obrać w zakresie wyboru sposobu postępowania i pytań, które prawdopodobnie zada sędzia.

Powinieneś również omówić kwestie dotyczące ostatecznego zakończenia postępowania, grożących ci kar i rodzaju wyroku, który może zapaść.

■ Ostatnia aktualizacja: 26/11/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.